

1982, 3. března – Sdělení VONS č. 295 „Brutální uvěznění Drahomíry Šinoglové“ o násilném odvedení těhotné Drahomíry Šinoglové odsouzené Okresním soudem ve Znojmě pro přípravu trestného činu pobuřování k odloženému výkonu trestu odnětí svobody.¹

Drahomíra Šinoglová, nar. 27. 7. 1951, matka tří dětí, bytem Strachotice, okres Znojmo, byla v prosinci 1980 Okresním soudem ve Znojmě odsouzena na 1 rok odnětí svobody nepodmíněně pro přípravu trestného činu pobuřování (§ 7 k § 100, odst. 1 tr.z.). Trestné činnosti se údajně měla dopustit rozepisováním knih zakázaných autorů L. Vaculíka, P. Kohouta aj. Ačkoliv soud neprokázal rozepisování děl uvedených autorů ani neprokázal jejich závadný obsah, přesto uznal D. Šinoglovou vinnou. Nástup do výkonu trestu byl odložen na půl roku po porodu dítěte, tj. na 1. 3. 1982.² Uvedeného dne byla D. Šinoglová z rozhodnutí Okresního soudu ve Znojmě příslušníky StB násilně odvlčena od půlročního dítěte, kterého právě krmila, bez ohledu na podanou žádost o odklad výkonu trestu z důvodu opětovného těhotenství do věznice v Brně-Bohunicích.³

Postup policejních a justičních orgánů je příkladem nehumánosti a cynického přístupu k nekonformnímu občanovi. Žádáme okamžité propuštění Drahomíry Šinoglové na svobodu.⁴

Informace o Chartě 77, r. 5, 1982, č. 2, s. 8.

POZNÁMKY

- ¹ K případu Drahomíry Šinoglové a jejího manžela Jana Šinogla viz dále sdělení VONS č. 188, 199, 206 a 224, dokumenty č. 189, 200, 207 a 225.
- ² O odložení výkonu trestu odnětí svobody o šest měsíců požádala Šinoglová Okresní soud ve Znojmě dopisem z 22. 12. 1980. Poukazovala na skutečnost, že je matkou dvou dětí, z nichž mladší navštěvuje první třídu základní školy. Proto požádala o odložení nástupu trestu až po skonče-

ní školního roku 1. 7. 1981. Okresní soud ve Znojmě (předseda senátu Vladimír Svoboda) tuto žádost usnesením z 8. 1. 1981 zamítl. Šinoglová podala 12. 1. 1981 další žádost odvolávající se na špatný zdravotní stav, ta však byla 16. 1. 1981 Okresním soudem ve Znojmě opět zamítnuta. O dva měsíce později 18. 3. 1981 však Okresní soud ve Znojmě na základě třetí žádosti D. Šinoglové ze 4. 2. 1981 opírající se o lékařskou zprávu o jejím těhotenství nástup trestu odložil na dobu šesti týdnů po porodu. Na podnět D. Šinoglové zrušil Krajský soud v Brně 8. 4. 1981 usnesení Okresního soudu ve Znojmě a výkon trestu odnětí svobody odložil na dobu šesti měsíců po porodu. OS ve Znojmě, soudní spis k případu Drahomíry Šinoglové (spis. zn. 2 T 288/80) uložený jako příloha k rehabilitačnímu spisu, spis. zn. 1 Rt 52/90. Před odložením nástupu trestu se Šinoglová skrývala, mj. u manželů Pavla a Věry Roubalových. Viz druhý díl dokumentárního cyklu České televize *Ženy Charty 77* (režie Alena Hynková, 2007). <http://www.ceskatelevize.cz:8080/ivysilani/206562264000004-zeny-charty-77/?streamtype=WM2> [28. 2. 2014]. Usnesením Okresního soudu ve Znojmě a Krajského soudu v Brně o přerušení výkonu trestu odnětí svobody D. Šinoglové předcházela řada obstrukcí i policejní obtěžování. K tomu viz dopis Drahomíry Šinoglové a jejího manžela Jana Šinogla Generální prokuratuře ČSR obsahující podnět k podání stížnosti pro porušení zákona soudními orgány v jejich případech. LP, Sb. VONS, inv. č. 297, sign. II/1, kart. 48.

Nakonec došlo – pravděpodobně též pod vlivem tlaku mezinárodní i domácí veřejnosti – k prominutí zbytku trestu odnětí svobody D. Šinoglové rozhodnutím prezidenta republiky z 24. 3. 1982. K tomu viz oznámení vedoucí oddělení milostí Ministerstva spravedlnosti ČSR JUDr. Matouškové ze 30. 3. 1982 D. Šinoglové o prominutí zbytku jejího nepodmíněného trestu odnětí svobody prezidentem republiky uložené in: OS ve Znojmě, soudní spis k případu Drahomíry Šinoglové (spis. zn. 2 T 288/80) uložený jako příloha k rehabilitačnímu spisu, spis. zn. 1 Rt 52/90; též LP, Sb. VONS, inv. č. 297, sign. I/5, kart. 48. K omilostnění D. Šinoglové viz dále článek „Případ zatím ojedinělý“ in: *Americké listy*, 1982, č. 16 (16. 4.), s. 2. Usnesením Okresního soudu ve Znojmě z 12. 6. 1986 (soudkyně Šárka Žáková) došlo k zahlázení odsouzení D. Šinoglové. Tamtéž.

Na důslednou obhajobu své klientky doplatil JUDr. Ján Čarnogurský, který byl usnesením Krajského sdružení advokátů v Bratislavě ze 14. 4. 1981 vyloučen z advokacie. K tomu viz sdělení VONS č. 253, dokument č. 254.

- ³ Šinoglová strávila ve věznicí v Brně-Bohunicích patnáct dní a pak byla přesunuta do Opavy, kde vyráběla svítky do kondenzátorů. Během pobytu ve vězení potratila. Viz rozhovor Venduly Hlaváčkové s Drahomírou Šinoglovou, 26. 3. 2011, cit. dle: HLAVÁČKOVÁ, Vendula: *Kausa Drahomíry Šinoglové. Případ perzekuce za rozmnožování samizdatu v období tzv. normalizace*,

bakalářská práce obhájená Technické univerzitě v Liberci, Liberec 2011, s. 47n.

⁴ Se žádostí o pomoc pro D. Šinoglovou se již 20. 12. 1981 obrátil na prezidenta republiky Pavel Roubal, který dále oslovil 28. 12. 1981 poslankyni Federálního shromáždění ČSSR Věru Jandovou a 31. 12. 1981 předsedkyni Evropského parlamentu Simone Veilovou. Tato korespondence je uložena in: LP, Sb. VONS, inv. č. 297, sign. IV/6, kart. 48.

Žádost Městskému [sic] soudu v Brně o přerušení výkonu trestu odnětí svobody D. Šinoglové obsahovala petice z 15. 3. 1982, kterou podepsalo 247 občanů. Petice byla publikována in: *Studie*, 1982, č. 81, s. 278. Další petice s výzvou k přerušení výkonu trestu D. Šinoglové byla adresována Okresnímu soudu ve Znojmě. LP, Sb. VONS, inv. č. 297, sign. IV/4, kart. 48. Se žádostí o pomoc pro Šinoglovou se v dopisech datovaných 11. 3. 1982 obrátili na děkana Komenského evangelické bohoslovecké fakulty Univerzity Karlovy v Praze prof. Josefa Smolíka, na Křesťanskou mírovou konferenci a na Synodní radu Českobratrské církve evangelické Božena Komárková a Jan Šimsa. K tomu viz dále dopis Josefa Vydráře a Františka Sklenáře ml. Synodní radě Českobratrské církve evangelické ze 13. 3. 1982 obsahující prohlášení o jejich připojení k žádosti Jana Šimsy a Boženy Komárkové a dopis československých občanů seniorovi Českobratrské církve evangelické Miroslavu Rozbořilovi o jejich připojení k žádosti o přímluvu za D. Šinoglovou z 11. 3. 1982. Tamtéž, sign. IV/2, kart. 48.

Výzvu k pomoci D. Šinoglové obsahoval článek publikovaný in: *Zpravodaj* (Curych) 15, 1982, č. 4, s. 4. O případ se zajímaly též mezinárodní organizace na ochranu lidských práv. K tomu viz žádost Maryse Poiraudové ze skupiny Amnesty International ve francouzském Les Herbiers z 24. 5. 1981 o informaci o místě věznění D. Šinoglové a odpověď Ivany Tigridové z organizace Pomoc a akce (Entr'aide et action) z 2. 6. 1981 na dopis Maryse Poiraudové o propuštění D. Šinoglové z vězení. LP, Sb. VONS, inv. č. 297, sign. IV/5, kart. 48.